

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 37Csp/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118200339
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Malý
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2118200339.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Malým, v právnej veci žalobcu: T. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom O. XXX, zastúpený Q. S., rod. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom O. XXX, proti žalovanému: P. X., a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, zastúpený spoločnosťou ČERNAJOVÁ & HRBEK, s.r.o., IČO: 36 857 513, so sídlom Kýčerského 7, Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia 4.948,24 € s prísíl., takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 954,31 €, s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 954,31 € od 18.4.2018 zastavuje.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Žalovanému súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 61,42%.

o d ô v o d n e n i e :

1.

Žalobca sa svojim návrhom došlým dňa 15.1.2018 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu / vydať bezdôvodné obohatenie z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.11.2005 vo výške 4.948,24 €, spolu s úrokom z omeškania 5,00% ročne vo výške 35,70 € za obdobie od apríla do decembra 2011, vo výške 25,75 € za rok 2012, vo výške 48,25 € za rok 2013, vo výške 45,00 € za rok 2014, vo výške 37,50 € za rok 2016, vo výške 10,22 € za obdobie od januára do marca 2017, vo výške 247,41 € za obdobie od apríla do decembra 2017, a nahradiť mu trovy konania. Uviedol že vzhľadom na finančnú tieseň uzatvoril so žalovaným spotrebiteľskú úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.11.2005, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 30.000,- Sk / 995,82 €. Poukázal na skutočnosť že zmluva bola žalovaným vopred naformulovaná, všeobecné obchodné podmienky aj zmluva je písaná tak malým písmom, že je potrebná pomôcka na prečítanie, pre bežného spotrebiteľa je nezrozumiteľná - žalovaný mal postupovať s odbornou starostlivosťou, a v súlade s dobrými mravmi (§ 2, písm. u), a § 4, ods. 8 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Žalobca za poskytnutý úver vo výške 30.000,- Sk / 995,82 €, v roku 2009 navýšený do výšky 2.250,00 €, po sčítaní čerpaných položiek vo výpise zaplatil do dňa podania žaloby sumu 8.722.12 €; výška úveru sa nezhoduje podľa zmluvy, ani podľa údaju uvedeného na hornej ľavej strane každého výpisu, ani podľa čerpaných súm uvedených vo výpise - žalovaný tým mal viesť žalobcu do omylu. Napriek tomu že sa žalobca nedostal do omeškania so splátkami, žalovaný začal od januára 2010 účtovať poplatok za správu rizikovej pohľadávky vo výške 33,19 € mesačne, tiež účtoval poplatok za vystavenie výpisu 0,63 € mesačne, za spracovanie poštovej poukážky 0,30 € mesačne (poštová poukážka bola súčasťou výpisu), poplatok za správu účtu 0,65 € - podľa žalobcu sú tieto poplatky účtované neoprávnene a sú neprípustné. Podľa žalobcu sú jeho nároky odôvodnené aj Európskymi smernicami na ochranu spotrebiteľa, ktorých zmyslom je dosiahnuť stav aby nekalé podmienky v

spotrebiteľských zmluvách spotrebiteľov nezaväzovali - Ministerstvo spravodlivosti SR po preskúmaní predmetnej úverovej zmluvy ju vyhodnotilo ako zmluvu s množstvom neprijateľných podmienok, ktorú je možné považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Ide najmenej o neprijateľné zmluvné podmienky podľa §53 a § 54 Občianskeho zákonníka (v znení od 1.8.2005 do 31.3.2006), podľa ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - zmluva obsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a nútia ho vzdať sa svojich práv, napr. dodávateľ bez žiadosti spotrebiteľa navýšil úverový rámec, neprispôobil zmluvu a jej podmienky aktuálnym zákonom, spotrebiteľa znevýhodnil bez možnosti zmluvu ovplyvniť. Úver bol čerpaný čiastočne v roku 2012 a splácaný v pravidelných splátkach, ktoré si žalovaný jednostranne zvyšoval o rôzne poplatky, čím prišlo k tomu, že napriek nízkemu úverovému rámcu a úhradám nedochádzalo k zníženiu dlhu a tento bol zaplatený až po štyroch rokoch (marec 2017); celková cena úveru ktorú musí žalobca ako spotrebiteľ zaplatiť je neprímeraná, jedná sa u úžeru. Ďalej poukázal na znenie § 4 zák.č. 258/2001 Z.z., a v tejto súvislosti na nedostatky uzavretej zmluvy úvere. Uviedol že žalovaný vystavil žalobcu (spotrebiteľa) nemorálnym a zneužívajúcim zmluvným podmienkam, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa - zmluva o úvere preto svojím obsahom aj účelom odporuje zákonu a zákon obchádza, a ako celok sa prieči dobrým mravom, preto je neplatná od počiatku (§ 37 a § 39 Občianskeho zákonníka). V ďalšom žalobca bez zrejmej súvislosti poukazuje na oprávnenie súdu v zmysle § 298, ods. 1, a ods. 2 Civilného sporového poriadku, a uvádza že má naliehavý právny záujem vo veci (?). Žiada preto o vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaným, keďže úver je pre porušenie zákona bezúročný a bez poplatkov: uhradená celková suma 8.722,12 €, poskytnutý úver 2.250,00 €, čerpaná suma 3.773,88 €, t.j. bezdôvodné obohatenie je 4.948,24 €.

K návrhu priložil žalobca Žiadosť o vydanie a používanie Pôžičkovej karty QUATRO uzavretú medzi žalobcom (za neho spoločnosť Slovenské kreditné karty, a.s.) a žalovaným dňa 24.11.2005 s obchodnými podmienkami, výpis z úverového účtu žalobcu, list Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 7.8.2017, rozsudok Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10C/298/2015 zo dňa 8.4.2016, rozsudok Okresného súdu Brezno sp.zn. 2C/62/2016 zo dňa 4.11.2016, rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 24C/233/2015 zo dňa 21.6.2016.

2.

Žalovaný sa k návrhu vyjadril -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- podaním došlým súdu dňa 1.8.2018 v ktorom uviedol, že skutočnosti ktoré by mali byť právnym dôvodom údajnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, a následne by mali byť dôvodom k uloženiu povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie, sú v žalobe opísané nedostatočne, nakoľko žalobca neuviedol presne čo vytýka vo vzťahu k zmluve o úvere (obmedzuje sa len na citáciu zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, navyše vychádza z jeho nesprávnej časovej verzie ktorá nebola účinná v čase uzatvorenia zmluvy o úvere), na základe čoho dospel k záveru že v zmluve absentuje dojednanie o poplatkoch (v spodnej časti obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou danej zmluvy, sú ale poplatky výslovne vymenované), aké neprijateľné podmienky obsahuje zmluvná dokumentácia, a aké problémy mu vznikli v súvislosti s „príliš malou veľkosťou písma použitou v zmluve“ (o tomto údajnom nedostatku sa žalovaný dozvedel po prvý krát až zo samotnej žaloby, t.j. po 13 rokoch od podpisu zmluvy spotrebiteľom, teda tento „nedostatok“ je len predstieraný, nakoľko ak by existoval už v čase uzavretia zmluvy, tak by o ňom žalobca informoval už skôr). Navyše žalobca používa zmätočné tvrdenia, pri ktorých nemožno s presnosťou určiť akej zmluve ním opísané nedostatky vyčíta - tvrdí že úver bol čiastočne čerpaný v roku 2012 a splatený až po 4 rokoch, avšak úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 21.11.2005 bol čerpaný od roku 2005. V ďalšom žalovaný uviedol, že ak by aj nejaké peňažné nároky žalobcovi v minulosti vznikli, tak sú v časti už premlčané - k bezdôvodnému obohacovaniu malo dochádzať tým, že žalobca uskutočňoval dobrovoľne splátky poskytnutého úveru, hoci takúto povinnosť vraj nemal. Podľa § 107, ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil - premlčaniu by tak podliehalo (za predpokladu, že by vôbec vzniklo) právo spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo zaplatením splátok pred viac ako dvoma rokmi pred podaním žaloby, t.j. pred 15.1.2016; žalovaný vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ku ktorému mohlo dôjsť uskutočnením splátok úveru zo strany žalobcu skôr než 15.1.2016. Aj keď subjektívna premlčacia lehota plynie od doby, kedy sa oprávnený subjekt dozvedel o bezdôvodnom obohatení a jeho výške, túto vedomosť je potrebné odvíjať od toho, kedy žalobca získal vedomosť

o skutkových okolnostiach z ktorých možno vyvodiť bezdôvodné obohatenie - subjektívna premlčacia lehota plynie v danom prípade od momentu, kedy žalobca dané platby uskutočnil (jeho prípadné právne znalosti nie sú vôbec relevantné, je tiež právne irelevantné kedy si spotrebiteľ začal zisťovať bližšie informácie ohľadom spotrebiteľského práva a kedy mal danú skutkovú situáciu právne posúdenú). K tvrdeniu žalobcu o údajnej úmyselnej snahe žalovaného bezdôvodne sa obohacovať uviedol, že toto je nepreukázané a nepodložené dôkazmi - na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, ale je potrebné s poukazom na okolnosti uzavretia úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný v čase uzavretia zmluvy a prijatia plnenia na základe nej skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje, žalobca ktorý sa domáha vrátenia plnenia musí preukázať, že žalovaný vedel alebo z okolností musel predpokladať že mu vyplatená suma nepatrí; keďže v konaní nebol preukázaný ani priamy ani nepriamy úmysel žalovaného získať bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu, nevznikol ani dôvod pre aplikáciu 10-ročnej objektívnej premlčacej doby. Predmetná zmluva uzavretá medzi stranami sporu pochádza z roku 2005, pričom žalobca zmluvu aj zmluvný vzťah akceptoval od samého začiatku, a žiadne výhrady voči nej nevznášal - naopak opakovane prejavil záujem na zvýšení úverového rámca, keď žalovanému zaslal tri ním podpísané návratky o zvýšení úverového rámca (úverový rámec sa navýšil na sumu 2.250,00 €). V ďalšom žalovaný poprel tvrdenia žalobcu o údajných nedostatkoch posudzovanej zmluvy a údajnom protiprávnom konaní žalovaného: 1/ proces uzatvárania zmluvy bol štandardný, 2/ zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti v zmysle na vec sa vzťahujúcich príslušných právnych predpisov (je pravdou, že text úverových zmluvných podmienok je písaný veľmi malým písmom, avšak pri bežnej normálnej schopnosti zraku, či už prirodzenej alebo korigovanej dioptrickými okuliarmi, je text úverových zmluvných podmienok riadne čitateľný a na jeho čítanie nie je nevyhnutné použiť inú optickú pomôcku), 3/ výhrady žalobcu o tom že v predmetnej zmluve absentujú zákonom stanovené náležitosti sú nesprávne a nepreukázané, zmluvná dokumentácia obsahovala poplatky, a to na spodnej strane obchodných podmienok ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (navyše tvorili so zmluvou jednu listinu). Takisto žalovaný popiera tvrdenie žalobcu o neprijateľných zmluvných podmienok (k rozhodcovskej doložke), nakoľko žalobca má zo zákona (§ 93b zákona o bankách) povinnosť ponúknuť klientom možnosť alternatívneho riešenia sporov - túto povinnosť si splnil zakotvením rozhodcovskej doložky v obchodných podmienkach (rozhodcovská doložka je zreteľne označená, jasná a zrozumiteľná, zo strany žalobcu voči nej neboli žiadne výhrady). V ďalšom sa žalovaný rozsiahlo venuje správaniu sa žalobcu ako spotrebiteľa, ktorý sa nesprávne bdelo, všímavo a obozretno, preto ním podaná žaloba nemá požívať právnu ochranu; ak spotrebiteľ návrh zmluvy prijal a text zmluvy podpísal bez toho, že by sa snažil predtým porozumieť obsahu ním podpísaného návrhu zmluvy (prípadne dokonca bez toho, že by si návrh zmluvy prečítal), tak takéhoto spotrebiteľa nemožno považovať za spotrebiteľa primerane správne informovaného, všimavého a obozretného, ktorého legitímne záujmy chráni právo - žalobca spadá práve do tejto kategórie neinformovaných spotrebiteľov, ktorí v čase uzavierania zmluvy neboli ani len priemerne všimavými a obozretnými (v dôsledku svojej ľahostajnosti) a vôbec ich nezaujímalo, aké záväzky by na seba mali prevziať podpisom predloženého návrhu zmluvy.

K vyjadreniu priložil žalobca Rozsudok Okresného súdu Levice č. 14C/289/2014-121 zo dňa 27.2.2018, Rozsudok Okresného súdu Pezinok č. 42Csp/6/2017-243 zo dňa 25.5.2018, Rozsudok Krajského súdu v Nitre č. 6Co/148/2016-235 zo dňa 28.2.2017, Rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. 12Csp/16/2017-128 zo dňa 18.5.2018, oznámenie o schválení žiadosti o vydanie karty QUATRO zo dňa 24.11.2005, Žiadosť o vydanie a používanie Pôžičkovej karty QUATRO uzavretú medzi žalovaným (za neho spoločnosť Slovenské kreditné karty, a.s.) a žalobcom dňa 24.11.2005 s obchodnými podmienkami, žalobcom podpísané oznámenie o schválení úverového rámca zo dňa 23.4.2008, 2.4.2007, 21.4.2009, doručenkou pre žalovaného.

3.

Žalobca sa vo veci vyjadril -prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne- podaním došlým súdu dňa 6.11.2018 v ktorom opisuje proces uzavretia zmluvy, uviedol že zmluva musí obsahovať všetky zákonom stanovené náležitosti, a nesmie obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky, znovu sa venuje veľkosti písma ktorým je zmluva písaná. V zmluve podľa žalobcu chýbajú viaceré náležitosti (podľa Občianskeho zákonníka a zák.č. 258/2001 Z.z.), a to:

na žiadosti o vydanie splátkovej karty nie je dôkaz že by cenník, alebo všeobecné obchodné podmienky boli neoddeliteľnou súčasťou žiadosti, nie sú žalobcom podpísané, chýbajú náležitosti podľa § 4 zák.č. 258/2001 Z.z., a to ods. 2, písm. a) - nie je jasne zrozumiteľne a nesporné uvedený veriteľ, písm. d) - nie je uvedená adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ

uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, písm. e) - nie je uvedená celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, písm. g) - nie je uvedená konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, písm. h) - nie je uvedená ročná úroková sadzba, písm. i) - nie je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, písm. j) - nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, písm. k) - nie je uvedená priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, písm. m) - nie je uvedený výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, písm. n) - nie je uvedené oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti, písm. o) - nie je uvedené upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, písm. p) - nie je uvedené právo spotrebiteľa podľa § 7, písm. q) - nie je uvedený spôsob zániku záväzku zo zmluvy, písm. r) - nie je uvedená informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, písm. s) - nie je uvedený názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1; úver sa má preto považovať za bezúročný a bez poplatkov,
v žiadosti / zmluve nie je uvedené, že sa jedná o revolvingový úver a nie sú naplnené podmienky takéhoto úveru.

V súvislosti s veľkosťou písma v žiadosti / zmluve poukázal (bez zrejmej súvislosti) na znenie § 5, § 7, a § 8 zák.č. 250/2007 Z.z.

K námietke premlčania vznesenej žalovaným uviedol žalobca že potvrdením toho, kedy sa dozvedel o tom že sa žalovaný na jeho úkor obohatil je list z Ministerstva spravodlivosti SR, na základe ktorého o pár mesiacov neskôr podal žalobu na súd, a aj s poukazom na rozhodnutia krajských súdov o 10 ročnej objektívnej premlčacej lehote (??), preto je podľa neho námietka premlčania nedôvodná, keďže ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Čo sa týka subjektívnej 2 ročnej premlčacej doby uviedol, že jej začiatok je viazaný na skutočnú vedomosť oprávneného (spotrebiteľa) o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila - oprávnená osoba musí nadobudnúť vedomosť o skutočnostiach uvedených v § 107, ods. 1 Občianskeho zákonníka, a nie je možné len predpokladať, že by mohla skutkové okolnosti vedieť alebo že by sa to mohla dozvedieť alebo mala dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť. V ďalšom žalobca znova opakuje svoje predchádzajúce vyjadrenia a úvahy, poukazuje na neplatnosť úverovej zmluvy v zmysle § 37, § 39, a § 40a Občianskeho zákonníka, a § 52, § 52a, § 53, a § 54 Občianskeho zákonníka, a § 4 zák.č. 250/2007 Z.z.

4.

Žalovaný sa vo veci vyjadril -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- ďalším podaním došlým súdu dňa 20.3.2019 v ktorom uviedol že žalobca opakovane poukazuje na zlú časovú verziu zák.č. 258/2001 Z.z., preto sa z dôvodu hospodárnosti nebude zaoberať žalobcom namietanej absencie množstva náležitostí zmluvy o úvere - podľa žalovaného zmluva o úvere je plne v súlade s príslušnými právnymi predpismi a obsahuje zákonom vyžadované náležitosti, medzi inými aj RPMN (vzhľadom na povahu úveru ako revolvingu nie je možné vopred vypočítať RPMN spojenú s revolvingovým úverom, zmluvná dokumentácia preto obsahuje príkladný výpočet RPMN v zmysle zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - v súčasnosti už je rozhodovacou praxou súdov ustálené že v prípade revolvingového úveru nie je možné RPMN vopred v zmluve uviesť, preto postačuje uvedenie indikatívneho výpočtu), a rovnako aj poplatky ktoré opakovane žalobca namieta (nachádzajú sa priamo na spodnej strane obchodných podmienok, ktoré tvorili spolu so žiadosťou jednu listinu - rub a líc), úrok bol uvedený v potvrdzujúcom liste (výšku úrovej sadzby mal žalobca uvedenú na každom výpise čerpania), zo zmluvy je jasné kto je veriteľom (záhlavie žiadosti, v ktorej je uvedené že veriteľom je spoločnosť VÚB, a.s., pričom za VÚB, a.s. podpísala žiadosť spoločnosť Slovenské kreditné karty, a.s. na základe plnomocenstva), druh spotrebiteľského úveru je uvedený v čl. I obchodných podmienok s názvom „Vymedzenie pojmov“. Námietku žalobcu o prítomnosť neprijateľných zmluvných podmienok alebo nekalých obchodných praktík zo strany žalovaného žalovaný odmieta - ani sám žalobca nemenuje ani jeden konkrétny prípad, venuje sa len bezbrehému kopírovaniu právnych predpisov. K vznesenej námietke premlčania uviedol že žalobca za obdobie 2 rokov pred podaním žaloby (15.1.2016 - 15.1.2018) plnil v prospech žalovaného sumu 954,31 € - žalovaný vzniesol námietku premlčania vo vzťahu ku všetkým plneniam žalobcu vykonaným v prospech žalovaného pred dňom 15.1.2016, nakoľko sú konzumované námietkou premlčania v 2-ročnej subjektívnej premlčacej dobe.

K vyjadreniu priložil žalovaný oznámenie SAK zo dňa 17.10.2018, výpis z pôžičkovej karty žalovaného Quatro ku dňu 17.4.2018.

5.

Žalobca vzal podaním doručeným súdu dňa 17.5.2019 žalobu v časti o zaplatenie sumy 954,31 € (z obsahu podania vyplýva že spolu aj s príslušenstvom) späť.

K podaniu priložil výpis obratu v banke zo dňa 10.5.2019.

Súd rozhodol o čiastočnom späťvzatí žaloby v konečnom rozhodnutí vo veci.

6.

Žalovaný sa vo veci vyjadril -prostredníctvom svojho právneho zástupcu- ďalším podaním došlým súdu dňa 27.6.2019 v ktorom uviedol, že žalovaný dňa 9.5.2019 poukázal žalobcovi sumu zodpovedajúcu nepremiľčanej časti uplatneného nároku v 2-ročnej (subjektívnej) premiľčacej lehote vo výške 954,31 €, a dňa 7.6.2019 sumu zodpovedajúcou úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 954,31 € od 18.4.2018 do 9.5.2019, teda vo výške 50,59 €. Žalovaný so žalobou žalobcu nesúhlasí a zotrváva na svojich doterajších vyjadreniach, ale rešpektujúc zásadu hospodárnosti a účelnosti trov vynakladaných stranami sporu predostrel žalovaný žalobcovi návrh urovnania sporu spočívajúci v úhrade žalovanej sumy a v ukončení zmluvného vzťahu medzi žalovaným (ako veriteľom) a žalobcom (ako dlžníkom) bez ďalších nárokov tej ktorej strany - žalobca s takým návrhom nesúhlasil a vzniesol požiadavku na navýšenie navrhovanej sumy urovnania o ďalšie položky (celkovo až na sumu 7.709,70€ €); takýto protinávrh žalovaný neakceptoval. S ohľadom na uvedené žalovaný sa rozhodol spor ukončiť formou úhrady žalovanej sumy (istina plus úrok z omeškania), zohľadňujúc plynutie času a premiľčanie nároku žalobcu. Navrhuje aby súd zamietol žalobu v jej zvyšnom rozsahu, nakoľko úhradou nepremiľčanej časti žalovanej istiny a úrokov z omeškania došlo k vyčerpaniu predmetu sporu bezo zvyšku, nakoľko zvyšok žalobou uplatneného údajného nároku žalobcu podlieha premiľčaniu a je konzumovaný žalovaným v tomto konaní vznesenou námietkou premiľčania.

K vyjadreniu priložil žalovaný potvrdenie o úhrade zo dňa 13.5.2019.

7.

Na pojednávaní konanom dňa 8.7.2019 splnomocnená zástupkyňa žalobcu uviedla že s námietkou premiľčania nesúhlasí, nakoľko sa má aplikovať 10-ročná premiľčacia lehota, pretože zmluva ktorá bola uzavretá medzi žalovaným (resp. spoločnosťou Slovenské kreditné karty) a žalobcom trpela vadami, nebola uzavretá v súlade so zákonom - z toho je zrejмый úmysel žalovaného o čo najvyšší zisk; subjektívna premiľčacia doba nemohla začať plynúť odo dňa 2 roky pred podaním návrhu na súd, nakoľko subjektívna premiľčacia lehota začína plynúť od momentu keď sa subjekt dozvie o bezdôvodnom obohatení, čo v prípade žalobcu bolo v januári 2017 (keď sa začal zaujímať o podmienky zmluvy). Úmysel žalovaného poškodiť žalobcu vidí žalobca aj v tom, že finančné prostriedky boli vymáhané viacerými subjektami napr. VÚB banka, Slovenské kreditné karty, aj Consumer Finance Holding (?). Na základe vyššie uvedeného podľa žalobcu nárok nie je premiľčaný, na žalobe trvá v plnom rozsahu.

Na pojednávaní konanom dňa 8.7.2019 právny zástupca žalovaného uviedol že začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premiľčacej lehoty je potrebné počítat' odo dňa podania návrhu; čo sa týka 10-ročnej premiľčacej lehoty, ohľadom tejto poukázal na stanovisko ústavného súdu podľa ktorého úmysel banky poškodiť veriteľa nie je možné prezumovať.

8.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom splnomocnenej zástupkyne žalobcu, právneho zástupcu žalovaného, oboznámením sa s návrhom a s vyjadreniami strán sporu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi uvedenými vyššie, ako i oboznámením sa s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Žalovaný (sprostredkovane na základe splnomocnenia spoločnosti Slovenské kreditné karty, a.s.) poskytol žalobcovi na základe Žiadosti o vydanie a používanie PÔŽIČKOVEJ KARTY QUATRO zo dňa 11.11.2005 (ktorá bola akceptovaná žalovaným, čím vznikol úverový vzťah) úver vo forme povoleného prečerpania na účte (t.j. revolvingový úver) vo výške úverového rámca (naposledy) vo výške 2.250,00 € (podpis žalobcu na doklade zo dňa 21.4.2009); súčasťou zmluvy boli aj Obchodné podmienky... (na rubovej strane žiadosti). Súd sa nezaoberal hodnotením úverovej zmluvy, nakoľko vzhľadom na vývoj situácie v priebehu konania to nepovažoval za právne relevantné.

Žalobca z poskytnutého úverového rámca čerpal v období od decembra 2005 do januára 2013 rôzne sumy (spolu vo výške 3.773,88 €), ktoré splácal v období od februára 2006 do marca 2017 splátkami v rôznych výškach (spolu vo výške 8.722,12 €) - rozdiel medzi skutočne čerpanými finančnými prostriedkami a zaplatenými splátkami, t.j. sumu 4.948,24 € si žalobca uplatňuje v konaní ako vydanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného.

Žaloba na súd bola podaná dňa 15.1.2018. V období od 15.1.2016 do 15.3.2017 žalobca uhradil žalovanému z titulu úverového vzťahu spolu sumu vo výške 954,31 €.

Doposiaľ uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporu rozporované.

Žalobca v konaní nepreukázal začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty neskôr ako dva roky pred podaním žaloby na súd, nepreukázal tiež úmysel žalovaného o bezdôvodné obohatenie sa.

Žalobca vzal návrh v časti o zaplatenie sumy 954,31 €, s úrokom z omeškania späť.

9.

Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145, ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146, ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 52, ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 451 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 100, ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107, ods. 1, a ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256, ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10.

Podľa R 1/1979 (s. 4 ods. 2, 3, 5 a 7): Nároky na vrátenie neoprávneného majetkového prospechu vzniknutého plnením bez právneho dôvodu zahrňujú predovšetkým nároky získané tým, že poskytnuté plnenie od začiatku nemalo právny dôvod.

Podľa R 29/1983: Ak sa účastník občianskeho súdneho konania dovoľá premlčania, nemôže súd premlčané právo (nárok) priznať; návrh na začatie konania v takom prípade zamietne.

Podľa V 1/1976 (analogicky): Ak odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, do uplatnenia práva na náhradu škody uplynie rok (teraz dva roky) a škodca namieta premlčanie, právo sa premlčalo, aj keď ide o škodu spôsobenú úmyselne. Neprichádza do úvahy objektívna desaťročná premlčacia doba podľa ustanovenia § 106 ods.2.

11.

Spotrebiteľská zmluva (vrátane zmluvy o spotrebiteľskom úvere) nepredstavuje samostatný ani nový zmluvný typ, ide o určitú skupinu zmlúv, ktorá má osobitný režim právnej úpravy - táto vyplýva zo zvýšeného záujmu spoločnosti ochraňovať slabšieho účastníka zmluvného vzťahu, spotrebiteľa, ktorý vstupuje do zmluvných vzťahov s predajcami a poskytovateľmi rôznych plnení a služieb.

Ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí toto obohatenie vydať, keď dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného - oprávneným subjektom (v prospech ktorého sa vydanie obohatenia má uskutočniť) je ten, na úkor koho bezdôvodné obohatenie vzniklo. O plnenie bez právneho dôvodu ide tam, kde právny dôvod od samého začiatku neexistoval, resp. ak dodatočne odpadol.

Účelom premlčania je pobádať oprávnený subjekt k tomu, aby pod sankciou premlčania uplatnil svoje právo v ustanovených lehotách, a aby tak donekonečna neodďaľoval požiadavku splnenia od povinného subjektu - zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch, a to prípadne aj za cenu straty vynútiteľnosti práva. Premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok (súdnu vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou - je to teda uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania; použitie námietky má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, t. j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému súdne priznať.

Vznesenie námietky premlčania treba považovať za bežné uplatnenie práva vyplývajúceho zo zákona, nakoľko je v záujme právnej istoty aby subjekty svoje práva uplatňovali riadne a včas - preto uplatnenie námietky premlčania nie je zásadne v rozpore s dobrými mravmi (§ 3, ods. 1 Občianskeho zákonníka), takže súd má povinnosť na ňu prihliadať.

Pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia ide o kombinované premlčacie doby, a to subjektívnu (ods. 1) a objektívnu (ods. 2) - začiatok ich plynutia je stanovený odlišne, a odlišný na sebe nezávislý je aj ďalší priebeh ich plynutia, ako aj ich skončenie. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvedel že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu, a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal; pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, a to tak trojročnej, ako aj desaťročnej v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, je rozhodujúci okamih keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor.

12.

V danom prípade mal súd za preukázané, že došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby v časti o zaplatenie sumy 951,31 €, a v časti prislúchajúceho úroku z omeškania, keď sumu 951,31 € z titulu istiny uhradil žalovaný žalobcovi dňa 9.5.2019, a sumu 50,59 € z titulu úroku z omeškania dňa 7.6.2019 (obe plnenia po podaní žaloby na súd), preto v súlade s ustanovením § 145, ods. 2 Civilného sporového poriadku súd konanie v tejto časti zastavil, pričom nebol potrebný súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby, nakoľko k späťvzatiu došlo ešte pred začatím pojednávania / predbežného prejednávania sporu (§ 146, ods. 1, druhá veta Civilného sporového poriadku).

V zostávajúcej časti, po čiastočnom späťvzatií žaloby, keď predmetom konania ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 3.996,94 € s úrokom z omeškania (špecifikovaný ako „5,00% ročne vo výške 35,70 € za obdobie od apríla do decembra 2011, vo výške 25,75 € za rok 2012, vo výške 48,25 € za rok 2013, vo výške 45,00 € za rok 2014, vo výške 37,50 € za rok 2016, vo výške 10,22 € za obdobie od januára do marca 2017, vo výške 247,41 € za obdobie od apríla do decembra 2017“) dospel súd k záveru, že návrhu nie je možné vyhovieť, a zo s ohľadom na úspešne vznesenú námietku premlčania žalovaným.

Žalovaný (sprostredkované na základe splnomocnenia spoločnosti Slovenské kreditné karty, a.s.) poskytol žalobcovi na základe Žiadosti o vydanie a používanie PÔŽIČKOVEJ KARTY QUATRO zo dňa 11.11.2005 (ktorá bola akceptovaná žalovaným, čím vznikol úverový vzťah) úver vo forme povoleného prečerpania na účte (t.j. revolvingový úver) vo výške úverového rámca (naposledy) vo výške 2.250,00 € (túto výšku podpísal, teda akceptoval, žalobca na doklade zo dňa 21.4.2009); súčasťou zmluvy boli aj Obchodné podmienky... (uvedené na rubovej strane žiadosti). Žalobca z poskytnutého úverového rámca čerpal v období od decembra 2005 do januára 2013 rôzne sumy (spolu vo výške 3.773,88 €), ktoré splácal v období od februára 2006 do marca 2017 splátkami v rôznych výškach (spolu vo výške 8.722,12 €) - rozdiel medzi skutočne čerpanými finančnými prostriedkami a zaplatenými splátkami, t.j. sumu 4.948,24 € (po čiastočnom späťvzati vo výške 3.996,94 €) si žalobca uplatňuje v konaní ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného.

Žaloba na súd bola podaná dňa 15.1.2018 - v období od 15.1.2016 (t.j. v dobe dva roky spätne odo dňa podania žaloby na súd) do 15.3.2017 (deň poslednej úhrady žalobcu v prospech žalovaného) uhradil žalobca žalovanému z titulu úverového vzťahu spolu sumu vo výške 954,31 € (túto sumu + príslušný úrok z omeškania v priebehu konania žalovaný zaplatil žalobcovi).

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný vzniesol voči nárokom žalobcu vzniknutým pred dňom 15.1.2016 námietku premlčania, súd sa prioritne zaoberal touto námietkou, resp. otázkou (čiastočného) premlčania uplatneného nároku, pričom dospel k záveru, že k premlčaniu nárokov žalobcu čiastočne -za dobu pred 15.1.2016- došlo, a preto jeho nárokom uplatneným za obdobie pred 15.1.2016 nie je možné vyhovieť. Čo sa týka premlčania súd konštatuje, že žalobca už v čase uzavretia úverovej zmluvy poznal všetky skutkové okolnosti, poznal zmluvné podmienky, a mal k dispozícii zmluvu (tu súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/I 69/2017 zo dňa 10.1.2018, podľa ktorého oprávnený sa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil okamihom, keď získa znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie). Následne, keď splácal žalobca jednotlivé splátky (podľa jeho tvrdenia) nad rámec poskytnutej istiny, mal vedomosť aj o výške plnenia, aj o tom kto mal získať na jeho úkor bezdôvodné obohatenie. Pokiaľ nemal vedomosť o zákonných náležitostiach zmluvy a ich následkoch, mal možnosť (od roku 2005!) poradiť sa s osobou znalou práva alebo aspoň problematiky (tak ako to napokon aj podľa všetkého urobil). Nemožno preto prisvedčiť „argumentácii“ žalobcu ohľadom začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby, ktorá podľa jeho názoru a vyjadrení pravdepodobne ani nikdy nezačala plynúť (pritom ale zástupkyňa žalobcu na pojednávaní konanom dňa 8.7.2019 uviedla že žalobca sa „dozvedel o bezdôvodnom obohatení ... v januári 2017“, navyše už začiatkom augusta 2017 mal preukázateľne k dispozícii list MS SR zo dňa 7.8.2017). Súd v tejto súvislosti poukazuje na všeobecne (aj v oblasti súkromného práva) uznanú zásadu ignorantia iuris non excusat (neznalosť zákona neospravedlňuje), vyplývajúcu zo samej podstaty práva (podľa § 2 zák.č. 1/1993 Z.z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky o všetkom, čo bolo v Zbierke zákonov uverejnené platí domnienka, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka, keď domnienka o znalosti vyhlásených všeobecne záväzných právnych predpisov je nevyvrátiteľná). Súd je toho názoru, že uvedená zásada platí i pre spotrebiteľa, napriek tomu, že je tzv. slabšou stranou v spore, nakoľko v opačnom prípade, ak by uvedená zásada ustúpila ochrane spotrebiteľa, išlo by o jednostranné zvýhodnenie spotrebiteľa na úkor veriteľa, a došlo by tak k prelomeniu základnej zásady rovnosti účastníkov súkromnoprávných vzťahov (upravená v § 2, ods. 2 Občianskeho zákonníka) a k narušeniu jedného zo základných princípov právneho štátu, a to princípu právnej istoty. Navyše jedným zo základných princípov právneho poriadku je aj princíp „práva patria bdelym“ - aj Najvyšší súd SR vo viacerých svojich rozhodnutiach poukázal na tento právny princíp v zmysle „práva patria len bdelym, pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým, teda tým ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod.“). V danom prípade teda nemôže byť na úkor žalovaného že žalobca sa nezaujímal o ochranu a výkon svojich práv od začiatku vzniku zmluvného vzťahu, keď už vtedy mu boli známe všetky skutkové okolnosti (náležitosti zmluvy ktoré sa v priebehu trvania zmluvného vzťahu v zásade nemenili), z ktorých bolo možné usúdiť získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor. Žalobca preto svoje právo z úverového vzťahu mohol uplatniť na súde oveľa skôr tak, aby ním zaplatené (podľa jeho názoru neoprávnené) splátky nepodliehali premlčaniu v dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote pred podaním žaloby na súd (teda splátky uhradené pred 15.1.2016). Ak by súd pripustil konštrukciu žalobcu o tom, kedy sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení, tak by sa absolútne stratil význam stanovenia premlčacej lehoty, lebo tá by potom neuplynula nikdy - žalobca žiadnym spôsobom v žalobe ani v následných vyjadreniach či

prednesoch nevymedzil okamih začatia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty, t.j. okamih, v ktorom sa dozvedel o údajnom bezdôvodnom obohatení. V danej veci, keďže ide o premlčaciu lehotu hmotno-právnu a žaloba bola na súd podaná dňa 15.1.2018, za nepremlčané možno považovať iba splátky poukázané žalovanému v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe podľa § 107, ods. 1 Občianskeho zákonníka - vzhľadom na uvedené nepremlčanými splátkami boli splátky splatné 2 roky spätne od podania žaloby, t.j. splátky zaplatené od 15.1.2016 do 15.1.2018 (resp. do 15.3.2017 - posledná splátka uhradená žalobcom), t.j. splátky v celkovej výške 951,31 €. Čo sa týka poukazovaniu žalobcu na beh a trvanie 10 ročnej objektívnej premlčacej lehoty, týmto sa súd nezaoberal, nakoľko, ako bolo vyššie uvedené, uplynula subjektívna premlčacia lehota - uplynutím tejto (ako jednej z lehôt) potom nemá význam sa zaoberať behom a plynutím inej premlčacej lehoty (nakoľko k premlčaniu nároku žalobcu došlo už uplynutím subjektívnej premlčacej lehoty). Len na okraj k tejto problematike súd uvádza, že úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohacovať žalobca iba uviedol - toto svoje tvrdenie vôbec nepreukázal a nepodložil žiadnymi dôkazmi. Predmetná zmluva bola uzavretá medzi stranami sporu v roku 2005, pričom žalobca zmluvu aj zmluvný vzťah akceptoval od začiatku, a žiadne výhrady voči nej nevznášal (naopak opakovane prejavil záujem na zvýšení úverového rámca). Celá argumentácia žalobcu ohľadom premlčania sa obmedzila v podstate iba na to, že on je „pán“ spotrebiteľ, na ktorého neplatia žiadne právne predpisy, ak by mu to nemalo vyhovovať - s takouto argumentáciou sa však súd neuspokojil, pretože podľa názoru súdu právne princípy premlčania je potrebné vzťahovať na všetky subjekty práva, aj keď jedným z nich je spotrebiteľ (ani z titulu „spotrebiteľa“ nemôže súd negovať a prehliadať všeobecne platné princípy práva, napr. čo sa týka premlčania!).

S poukazom na uvedené súd rozhodol tak, že žalobu (v časti v ktorej nebolo konanie zastavené) v časti ktorá ostala predmetom konania (t.j. žalobcom zaplatené splátky pred dňom 15.1.2016 v celkovej výške 3.996,94 €) zamietol, spolu aj s príslušenstvom, z dôvodu zrejme uplynutia premlčacej lehoty, keď premlčanie žalovaný namietol.

Súd sa potom už nezaoberal hodnotením úverovej zmluvy, nakoľko vzhľadom na vývoj situácie v priebehu konania (vznesenie námietky premlčania a jej vyhodnotenie za opodstatnenú) to nepovažoval za právne relevantné, keď uprednostnil hľadisko procesnej ekonómie a hospodárnosti konania - súd vychádzal z toho, že tak či tak by žaloba s uplatnenou premlčanou pohľadávkou bola v takom prípade zamietnutá. Argumentácia žalobcu ohľadom chýb v úverovej zmluve aj tak spočívala iba v nekonečnom a nesystémovom (zmätočnom) citovaní najrôznejších právnych predpisov a ich ustanovení a predkladaní rozsudkov iných súdov (často krát, resp. väčšinou vôbec nesúvisiacich so súdeným prípadom) - tieto balastné informácie obsiahnuté v žalobe (8 strán) a v replike (13 strán) nemajú pre posudzovanie súdnej veci žiadny význam.

Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 255, ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že ju v konaní prevažne úspešnému žalovanému priznal v rozsahu 61,42% vychádzajúc z toho, že žalobca žiadal o priznanie sumy istiny 4.948,24 €, následne konanie v časti sumy 954,31 € síce vzal späť žalobca, súd však zastavenie konania v časti spät'vzatej žalobcom považoval za zastavené v dôsledku zavinenia žalovaného (nakoľko sumu 954,31 € uhradil až po podaní návrhu na súd - § 256, ods. 1 Civilného sporového poriadku), a v časti 3.996,94 € súd návrh žalobcu zamietol; nárok na náhradu trov konania potom súd určil vo výške 61,42% (100% mínus 19,29% ako úspech žalobcu mínus 19,29% ako neúspech žalovaného).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, ku Krajskému súdu v Trnave, cestou podpísaného súdu, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 127 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.